

181. Και Ειρήνη (ας συνοδεύει) τους αποστόλους!

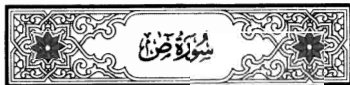
وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾

182. Και ο Ύμνος ανήκει στον ΑΛΛΑΧ τον Κύριο του Σύμπαντος Κόσμου.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

(38) Σούρα Σαντ

Το γράμμα « Σαντ » μιας Συντεταγμένης Λέξης

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ του Παντελεήμονα, και Πολυεύσπλαχνου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Σ. = (Σαντ) : *Ορκίζομαι στο Κοράνιο, που είναι γεμάτο από προειδοποιητικά Μηνύματα (Αυτό είναι η Αλήθεια).

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾

2. Κι όμως οι άπιστοι (κολυμπούν) μέσα στην αυτοδιάκριση και στην αποστασία.

بِالَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾

3. Πόσες (και πόσες) γενιές εξολοθρέψαμε - πριν απ' αυτούς -; Όλες τους φώναζαν (για οίκτο), ενώ δεν ήταν πολύ καιρός που είχαν σωθεί!

كَمَا أَهْلَكْنَا مَنِ قَبْلِهِمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ آيَاتُنَا وَإِنَّا لَنَاصِرُونَ ﴿٣﴾

4. Κι απόρησαν που ένας Προειδοποιητής έχει φτάσει σ' αυτούς, από την ίδια τη γενιά τους! Και οι άπιστοι λένε: "Αυτός είναι ένας μάγος, ψεύτης!

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَاذِبُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ﴿٤﴾

5. "Πώς έχει κάνει τις θεότητες (όλες) μέσα σ' ένα Θεό; Στ' αλήθεια αυτό είναι ένα παράξενο πράγμα!"

أَجْعَلُ لِلْأَلِهَةِ إِلَهًا وَاحِدًا إِن هَذَا الشَّيْءُ عَجَابٌ ﴿٥﴾

6. Κι όσοι ήταν - ανάμεσά τους - οι αρχηγοί, αποχώρησαν, (λέγοντας): "Συνεχίσετε και κρατείστε με υπομονή,

وَأَنطَلِقُ الْمَلَائِكَةَ مِنْهُمْ أَنْ نَسْأَلُوا أُصْرَهُمْ وَعَلَى الْهَيْكَلِ هَذَا الشَّيْءُ بَرَاءٌ ﴿٦﴾

τις θεότητές σας! Γιατί αυτό είναι - σίγουρα - ένα πράγμα σχεδιασμένο (εναντίον σας)!

7. "Δεν έχουμε ακούσει (όμοιο) μ' αυτό, στη τελευταία θρησκεία (στον Χριστιανισμό). Αυτό δεν είναι παρά μια ιστορία φτιαχτή!"

8. "Πώς! (Είναι δυνατό να) έχει σταλεί το Μήνυμα σ' αυτόν - αντί σ' εμάς;" Κι ήταν - δέβαια - σε αμφιβολία από το Μήνυμά μου, γιατί ακόμα δεν δοκίμασαν την Τιμωρία Μου!

9. 'Η μήπως έχουν τους Θησαυρούς της Φιλανθρωπίας του Κυρίου σου, του Παντοδύναμου, του απεριόριστου Δωρητή;

10. 'Η μήπως έχουν κτήμα (τους) τους ουρανούς και τη γη, κι όλα όσα βρίσκονται ανάμεσά τους; (Αν είναι έτσι), ας ανεβούν όλοι μαζί με όλα τα μέσα (για να διαθέτουν τα ζητήματα των ουρανών και της γης)!

11. Εκεί όμως υπάρχει ένας ηττημένος στρατός από τα Κόμματα (των συμμάχων απίστων).

12. Και πριν από αυτούς (πολλοί ήταν που) διάψευσαν (τους αποστόλους), ο λαός του Νώε, ο Αντ, και ο Φαραώ. Κύριος των Πασσάλων,

13. και Θεμούντ, και ο λαός του Λωτ, και οι Συνασπισμοί της Άϊκα (οι κάτοικοι του Δάσους) - αυτά ήταν (τα Κόμματα) οι Συνασπισμοί.

مَا سَمِعْنَا بِهَا فِي الْآخِرَةِ إِنَّ هَذَا
إِلَّا أَخْتَلَقُ ﴿٧﴾

أَمْ نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوُّوا عَذَابِي ﴿٨﴾

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ﴿٩﴾

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا
فِي الْأَسْبَابِ ﴿١٠﴾

جُنُودٌ مَاهِنَاتٌ لَكَ مَهْرُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ﴿١١﴾

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَارِ ﴿١٢﴾

وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ
أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ﴿١٣﴾

14. Δεν υπήρξε κανένας (απ' αυτούς) χωρίς να διαφεύσει τους αποστόλους, γι' αυτό άξιζε η Τιμωρία Μου να φτάσει δίκαια (και αναπόφευκτα πάνω σε καθένα απ' αυτούς).

15. Κι αυτοί, το μόνο που περιμένουν δεν είναι παρά μια τρομερή Κραυγή, που (όταν συμβεί) δεν θα ξαναγυρίσει άλλη φορά.

16. Και λένε (ειρωνικά): "Κύριέ μας! Συντόμεψε - για μας - την καταδίκη, (έστω) και πριν από την Ημέρα του Λογαριασμού!".

17. Κάνε υπομονή (όμως) σ' αυτά που λένε, και θυμήσου τον Δαυίδ, τον Δούλο Μας, - τον δυνατό - που πάντοτε έστρεψε το βλέμμα (σ' Εμάς, μετανοιώνοντας).

18. Εμείς ήμασταν που κάναμε τα βουνά να υποτάσσονται και να επαναλαμβάνουν μαζί του, τη Δόξα Μας κατά το δειλινό και στην ανατολή (της ημέρας).

19. Και τα πουλιά (ακόμα) μαζεύονταν, κι όλα γύριζαν (στον Δαυίδ) για να επαναλαμβάνουν μαζί του τη Δόξα Μας.

20. Και δυναμώσαμε τη βασιλεία του και του δώσαμε σοφία, και την ευχέρεια στην ομιλία και αποφασιστικότητα.

21. Μήπως σου δόθηκε η Είδηση (η ιστορία) των (δύο) Συζητητών, όταν πήδηξαν τον τοίχο του ιδιαίτερου

﴿١٤﴾ إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ

﴿١٥﴾ وَمَا يَنْظُرُ هُمُ إِلَّا لِأَصْحَابِهِمْ وَجِدَّةً مَا لَهُمْ مِنْ فَوَاقِ

﴿١٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَآ قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ

﴿١٧﴾ أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

﴿١٨﴾ إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

﴿١٩﴾ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَّهُ أَوَّابٌ

﴿٢٠﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَنزَلْنَا إِلَيْهِ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخُطَابِ

﴿٢١﴾ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ سَارُوا إِلَى الْحَرَابِ

δωματίου;

22. κι όταν μπήκαν (και στάθηκαν) μπροστά στον Δαυίδ, που τρόμαξε απ' αυτούς. (Του) είπαν: "Μη φοβάσαι! Είμαστε δύο Συζητητές, που ο ένας αδικήσε τον άλλο. Δίκασε - λοιπόν - ανάμεσά μας με δικαιοσύνη, και μη μας μεταχειριστείς άδικα, αλλά καθοδήγησέ μας στον ομαλό Δρόμο..."

23. "Αυτός εδώ είναι αδελφός μου. Έχει ενενήντα εννέα προβατίνες κι εγώ έχω μια προβατίνα. (Κι όμως μου) είπε: - Να μου την αφήσεις - κι (επιπλέον) με νίκησε στην ομιλία, (στη συζήτησή μας)".

24. Είπε (ο Δαυίδ): "Σε έχει - οπωσδήποτε - αδικήσει, ζητώντας τη (μοναδική) σου προβατίνα να την προσθέσει στις προβατίνες του. Πολλοί - βέβαια - είναι από τους συνεταιρούς που ανακατεύονται (σ' επιχειρήσεις) αδικούν ο ένας τον άλλο. Όχι - όμως - αυτοί που πιστεύουν και κάνουν καλό. Αλλά πόσο λίγοι είναι αυτοί!..." Ο Δαυίδ είχε συμπεράνει ότι τον δοκιμάσαμε, γι' αυτό ζήτησε τη συγχώρηση του Κυρίου του, κι έπεσε κάτω, γονατιστός (από ταπείνωση) και μετάνιωσε.

25. Κι Εμείς του συγχωρήσαμε αυτό (το παράπτωμα). Και θα έχει - βέβαια - την απόλαυση μιας μεγάλης τάξης σε Εμάς και θέση εξαιρετική την (τελική) Επιστροφή.

26. Ω! Δαυίδ! Σ' έχουμε κάνει έναν κυβερνήτη (- αντί για Μας-) πάνω στη

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَحْزَنَ
حَصَانًا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَخْرَجْنَا بِالْحَقِّ
وَلَا تَسْطِطُ وَاهِدًا إِلَىٰ سِوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٦٩﴾

إِنَّ هَذَا أَحَىٰ لَكَ، تِسْعٌ وَسِتُّونَ نَحْمَةً وَبِئْسَ نَحْمَةً وَوَجَدَهُ
فَقَالَ أَكْفَلْتَنِيهَا وَعَرَّفَنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٧٠﴾

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجِيحِكَ إِلَىٰ تَبَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا
مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ
أَنَّمَا فُتِنَتْهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٧١﴾

فَغَفَرْنَا لَهُ، ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ، عِنْدَنَا لِرُفْعِي
وَحُسْنِ مَكَابٍ ﴿٧٢﴾

يٰۤاِدَاوُدُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُمْ

γη. Δίκαζε ανάμεσα στους ανθρώπους με την αλήθεια (και δίκαια). Και μην ακολουθείς τα πάθη (της καρδιάς σου), γιατί θα σε παραπλανήσουν από το Δρόμο του ΑΛΛΑΧ. Εκείνοι δε που περιφέρονται στην πλάνη μακριά από το Δρόμο του ΑΛΛΑΧ θα έχουν σκληρά δάσανα, γιατί λησμόνησαν την Ημέρα του Λογαριασμού.

27. Και δεν έχουμε δημιουργήσει - χωρίς σκοπό - τους ουρανοί και τη γη και όσα βρίσκονται ανάμεσά τους. Αυτή είναι η αντίληψη - που συμπεραίνουν - οι Άπιστοι. Αλλά, - αλλοίμονο στους Άπιστους - από τη Φωτιά (της Κόλασης)!

28. Μήπως θα πρέπει να μεταχειριστούμε εκείνους που πιστεύουν και κάνουν το καλό, - το ίδιο - μ' εκείνους που καταστρέφουν στη γη; Ή μήπως θα έχουν την ίδια τύχη οι ευσεβείς με τους κακούργους; που φυλάγονται από το κακό, με αυτούς που αποστρακίζονται από το καλό;

29. (Εδώ είναι) ένα - ευλογημένο - Βιβλίο που το έχουμε στείλει σ' εσένα κάτω (στη γη), για να μελετήσουν (προσεχτικά) τα Εδάφιά του, και για να εννοούν (νουθετούν) - όσοι - σκέπτονται - τις νουθεσίες του.

30. Και χαρίσαμε στον Δαυίδ (- για γιο -) τον Σολομώντα, (που ήταν) εξάιρετος στην υπηρεσία Μας! Πάντοτε έστρεφε το βλέμμα (σ' Εμάς με μετάνοια).

31. Κοίτα, όταν του είχαν εκθέσει μπροστά του - κατά το δειλινό - άλογα

بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ إِذِمَّا نَسُوا أَيَّامَ الْحِسَابِ ﴿٦٧﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٦٨﴾

أَمْ جَعَلُوا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ جَعَلُوا الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٦٩﴾

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧٠﴾

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدَانِ إِنَّهُمَا وَأَبَىٰ ﴿٧١﴾

إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشيِّ الصَّفِينَةُ الْجَائِدَةُ ﴿٧٢﴾

(ιπασίας) εξαιρετικής καταγωγής και ταχύποδα.

32. Και είπε: "Αγάπησα - πράγματι - την αγάπη του αγαθού, με σκοπό την ανάμνηση (να δοξάζω) τον Κύριό μου, "μέχρις ότου (ο ήλιος) κρύφτηκε με τον πέπλο (της Νύχτας).

33. Φέрте (τα άλογα) πίσω σ' εμένα". Κι άρχισε να χαϊδεύει πάνω από τα πόδια (τους) και το λαιμό (τους).

34. Κι όμως έχουμε δοκιμάσει τον Σολομώντα. Τοποθετήσαμε πάνω στο θρόνο του ένα σώμα (χωρίς ζωή). Αλλά στο τέλος ξαναγύρισε (σ' Εμάς) μετανοιωμένος,

35. (και) είπε: "Κυρίέ μου! Συγχώρεσέ με και χάρισέ μου ένα Βασίλειο, που κανένας μετά από εμένα να μη μπορεί να το φτάσει. Γιατί Εσύ είσαι ο Γενναϊόδωρος Δωρητής".

36. Και υποτάξαμε σ' αυτόν τον Άνεμο, να τρέχει ήρεμα - με τη διαταγή του - σ' οποιαδήποτε (κατεύθυνση) επιθυμούσε να τον ρίξει.

37. (Του διαθέσαμε) ακόμα και τους δαίμονες, - κάθε είδος - από κτίστες (πάνω στη γη), κι από βουτηχτές (στη θάλασσα),

38. κι άλλους - δεμένους μαζί - με αλυσιδες.

39. (Και του είπαμε): "Αυτή είναι η (γενναϊόδωρη) Προσφορά Μας! Αν τα

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي
حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾

رُدُّوهُا عَلَىٰ فِطْرَتِهَا مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا مِّمَّ أَنْابٍ ﴿٣٤﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا
لَّأَبْتِيَ لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رِجْمًا حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾

وَالْآخَرِينَ مُقَرَّبِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِعَتْرِ حِسَابِ ﴿٣٩﴾

παραχωρείς (σε άλλους) ή τα κρατάς (ο ίδιος), δεν (θα σου ζητηθεί λογαριασμός".

40. Και θα έχει - βέβαια - την απόλαυση μιας θέσης πολύ κοντά σ' Εμάς, κι εξαιρετική την (τελική) Επιστροφή.

41. Και θυμήσου τον Ιώβ (Εγιούμπ), τον (πιστό) Δούλο Μας. Κοίτα, όταν φώναξε τον Κύριό του: "Με πίκρανε ο Σατανάς με δυστυχίες και δάσανα!"

42. (Το πρόσταγμα δόθηκε): "Κτύπησε (τη γη) με το πόδι σου. Αυτό είναι (νερό) για να πλυθείς κρύο (δροσερό), και (νερό) για να πίνεις".

43. Και του χαρίσαμε (ξαναφέροντας πίσω) την οικογένειά του, και διπλασιάσαμε τον αριθμό της - σαν Χάρη από Μας (σ' αυτόν), και το μήνυμα για όσους καταλαβαίνουν.

44. "Και πάρε με το χέρι σου λίγο χορτάρι και χτύπησε μ' αυτό, και μη σπάσεις (τον όρκο σου) -". Τον θρήκαμε - στ' αλήθεια - γεμάτο υπομονή (και σταθερότητα). Τι καλός που ήταν ο δούλος Μας αυτός! Πάντοτε (σ' Εμάς) έστρεφε το βλέμμα (με μετάνοια).

45. Και θυμήσου τους (πιστούς) Δούλους Μας: τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, που είχαν δύναμη της λατρείας και της λογικής.

46. Τους είχαμε προορίσει για ένα ειδικό (σκοπό): την προκήρυξη του Μηνύματος για το Σπίτι (της Μέλλουσας

وَأَن لَّهُمْ عِندَنَا زُكُوفٌ وَسِحْرٌ حَسَنٌ وَمَتَابٍ ﴿١١﴾

وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ: أَيُّ مَسِيٍّ الشَّيْطَانُ

يُنْصِبُ وَعَذَابٍ ﴿١٢﴾

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مَغْسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿١٣﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى

لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٤﴾

وَحَذِيْبِكَ ضَعْفًا فَاصْرَبْ بِهِ وَلَا تَحْسَبْ

إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدَانَهُ: أَوْ أَبٍ ﴿١٥﴾

وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَنْبِيَاءِ ﴿١٦﴾

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذَكَرَى الدَّارِ ﴿١٧﴾

Ζωής).

47. Κι αυτοί στα μάτια Μας - σίγουρα - είναι με τη παρέα των Εκλεκτών και των Άριστων.

48. Και θυμήσου τον Ισμαήλ, τον Ελισσαίο και τον Δουλ - Κίφλ. Όλοι τους ήσαν από τους Άριστους.

49. Αυτό είναι το Μήνυμα (που προειδοποιεί). Και για τους ευσεβείς υπάρχει - οπωσδήποτε - ένας όμορφος τόπος για την (τελική) Επιστροφή,

50. Κήποι της Αιωνιότητας, που οι πόρτες τους θα είναι σ' αυτούς ανοιχτές.

51. Θα πλαγιάζουν στη μέση τους (με άνεση), και θα μπορούν να καλούν για (να τους έλθουν) άφθονα φρούτα και (γλυκά) ποτά.

52. Και κοντά τους θα έχουν σεμνές γυναίκες (για συντροφιά) χαμηλοβλεπούσες - της ίδιας ηλικίας.

53. Αυτή είναι η Υπόσχεση που σας δίδεται για την Ημέρα του Λογαριασμού!

54. Στ' αλήθεια αυτές θα είναι οι Ευεργεσίες Μας (προμήθειές Μας) που ποτέ δεν θα εξαντληθούν.

55. Μάλιστα, έτσι θα είναι! Όμως για τους ασεβείς, θα υπάρξει ένας κακός τόπος για την τελική Επιστροφή!

56. Η Κόλαση - που μέσα της θα

وَأَن تَمَّ عِنْدَآلِئِن الْمَصْطَفِينَ الْآخِيَارِ ﴿١٧﴾

وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالسَّعْدَ وَذَآلِكَ جَمِيعًا
وَكُلٌّ مِّنَ الْآخِيَارِ ﴿١٨﴾

هَذَا ذِكْرٌ وَإِن لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿١٩﴾

جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْنَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ ﴿٢٠﴾

مُتَكَبِّرِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ
كَثِيرٍ رَّوْثًا ﴿٢١﴾

وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْغُرَفِ أَنْزَابٌ ﴿٢٢﴾

هَذَا مَا تَدْعُونَ لِيَوْمٍ هُوَ الْحِسَابُ ﴿٢٣﴾

إِنَّ هَذَا رِزْقًا مَّا لَدُمِن نَقَادٍ ﴿٢٤﴾

هَذَا وَارْتَبِ لِلطَّاغِيَةِ لَشَّرِّ مَتَابٍ ﴿٢٥﴾

جَهَنَّمَ يَصَلَوْنَ بِهَا وَيَسْرُ الْمَهَادُ ﴿٢٦﴾

καίγονται, - ένα φρικτό κρεβάτι (πράγματι για να ξαπλώσει κανείς)!

57. Μάλιστα, έτσι θα είναι! Και θα το δοκιμάσουν, - ένα καυτό νερό, κι ένα πύο (που εκρέει από το δέρμα τους)

هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمًا وَعَسَاقًا ﴿٥٧﴾

58. Και άλλα βασανιστήρια - σαν κι αυτό - και χειρότερα!

وَأَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ﴿٥٨﴾

59. (Οι φύλακες της φωτιάς θα πουν:) Αυτή είναι μια ομάδα που τρέχουν διαστικά (με θράσος) μαζί σας. Καμιά ευχή για το καλωσόριος δεν θα έχουν! Σίγουρα θα τους κάψει η Φωτιά!

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَضِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرَجَ لَكُمْ فِيهِمْ وَلَدُونَ ﴿٥٩﴾
صَالُوا النَّارِ ﴿٦٠﴾

60. (Κι οι οπαδοί θα φωνάζουν στους οδηγούς που τους εξαπάτησαν): "Αλλά ούτε κι'σάς! Δεν θα σας καλωσορίσουν! Εσείς είστε που τη φέρατε πάνω μας! Και τώρα ο κακός ο τόπος (αυτός) για παραμονή!"

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَأَمْرَجِيَاءُ كُنْتُمْ لَقَدْ مَتَمْتُمُوهُ لَنَا فِقَسَ الْفِرَارِ ﴿٦٠﴾

61. Θα πουν: "Κυρίε μας! Αύξησε διπλή την Τιμωρία στη Φωτιά σ' οποιοδήποτε μας έχει φέρει (τη συμφορά αυτή) πάνω μας!"

قَالُوا وَمَا نَنَا مِنْ قَدَمٍ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

62. Και θα πουν: "Τι συμβαίνει σ' εμάς και δεν βλέπουμε (τους) άνδρες που τους είχαμε μετρήσει με τους κακούς;

وَقَالُوا مَا لَنَا لَنْ نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾

63. "Μήπως τους πήραμε στην κοροϊδία ή μήπως η όρασή (μας) έχει κάνει λάθος";

أَتَّخَذْتَهُمْ سِحْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾

64. Αυτή - βέβαια - είναι η πραγματικότητα - της αμοιβαίας αντικατηγορίας του λαού της Φωτιάς.

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٤﴾

65. Να πεις: "Εγώ είμαι μόνο ένας Προειδοποιητής, (για να σας πω) ότι δεν υπάρχει άλλος θεός παρά ο ένας ΑΛΛΑΧ, ο Μοναδικός, ο Ακαταμάχητος,

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾

66. "Κύριος των ουρανών και της γης και των ενδιαμέσων τους, ο Παντοδύναμος, ο Πολυειπικής.

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٦٦﴾

67. Να πεις: "Αυτό είναι ένα Σπουδαίο Μήνυμα,

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾

68. που απ' αυτό όμως εσείς απομακρύνεστε!"

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾

69. "Δεν είχα καμία γνώση εγώ για την Υψηλή Συνέλευση (των αγγέλων) όταν συζητούσαν (υποθέσεις) για τον εαυτό τους.

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾

70. Το μόνο που μου έχουν εμπνεύσει είναι, να προειδοποιώ ειλικρινά και δημόσια".

إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾

71. Κοίτα όταν ο Κύριός σου είπε στους αγγέλους: "Είμαι έτοιμος να πλάσω τον άνθρωπο από λάσπη.

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾

72. "Όταν του δώσω το (ολοκληρωμένο) του σχήμα, και εμφυσήσω μέσα του από το πνεύμα Μου, πέσετε (όλοι) κάτω με υπακοή προς αυτόν".

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾

73. Κι όλοι μαζί οι άγγελοι (υπάκουσαν) κι έσκυψαν γονατιστοί,

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾

74. εκτός από τον Ιμπλίσ που υπερηφανεύθηκε κι έγινε ένας από τους

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

αρηγές της Πίστης.

75. Είπε (ο ΑΛΛΑΧ): "Ω! Ιμπλίς! Τι σ' εμπόδισε να σκύψεις γονατίζοντας σ' εκείνον που έπλασα με τα χέρια μου; Μήπως από υπεροψία; ή μήπως επειδή είσαι ένας απ' αυτούς που στέκονται ψηλά;"

76. Είπε (ο Ιμπλίς): "Είμαι ο καλύτερος απ' αυτόν! Εμένα με έπλασες από φωτιά, (ενώ) αυτόν τον έπλασες από λάσπη".

77. (Είπε ο ΑΛΛΑΧ): "Βγες απ' αυτή (τη συγκέντρωση), αποβάλλεσα με κατάρρα.

78. "Και η Κατάρρα Μου θα είναι πάνω σου μέχρι την Ημέρα της Κρίσης".

79. Είπε (ο Ιμπλίς): "Κυριέ μου! Δώσε μου αναβολή, μέχρι την Ημέρα που (οι νεκροί) θα αναστηθούν".

80. Είπε (ο ΑΛΛΑΧ): "Η αναβολή σου παραχωρείται. Είσαι - λοιπόν - από αυτούς που είχαν προθεσμία,

81. "μέχρι την Ημέρα που η ώρα της έχει ορισθεί".

82. Είπε (ο Ιμπλίς): "Ορκίζομαι - έτσι - στη Δύναμή Σου, ότι θα παραπλανήσω όλους μαζί,

83. "Εκτός από όσους ανάμεσά τους είναι πιστοί και εκλεκτοί Δούλοι σου".

84. Είπε (ο ΑΛΛΑΧ): "Έτσι λοιπόν είναι η αλήθεια και την Αλήθεια λέγω",

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مََعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ
أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِمَّنْ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُمْ مِنْ طِينٍ ﴿٧٦﴾

قَالَ فَأَخْرِجْهَا مِنْهَا فَإِنَّا رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٨﴾

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾

إِلَى يَوْمِ أَلْقَى الْمَعْلُومَ ﴿٨١﴾

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقْوَلُ ﴿٨٤﴾

85. "ότι θα γεμίσω - στα σίγουρα - την Κόλαση μ' εσένα και μ' όποιους σε ακολουθήσουν απ' αυτούς - κάθε ένα χωριστά κι όλους μαζί".

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾

86. Να πεις: "Δεν σας ερωτώ για καμιά αμοιβή γι' αυτό (το Κοράνιο), κι ούτε διεκδικώ (τίποτε το ανύπαρκτο).

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾

87. "Αυτό δεν είναι παρά ένα Μήνυμα για (όλο) το Κόσμο.

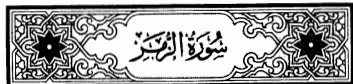
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. "Κι οπωσδήποτε - μετά από λίγο - θα μάθετε την αλήθεια απ' αυτή την είδηση".

وَلَنَعْلَمَنَّ نَاءَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

(39) Σούρα ελ-Ζούμερ

(Οι Όχλοι - Τα Πλήθη των Ανθρώπων)

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Το Βιβλίο (το Κοράνιο) έχει σταλεί από τον ΑΛΛΑΧ τον Ανίκητο, τον Πάνσοφο.

تَنْزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

2. Εμείς - βέβαια - είμαστε που έχουμε στείλει σ' εσένα κάτω (στη γη) το Βιβλίο. με την Αλήθεια. Γι' αυτό να λατρεύεις τον ΑΛΛΑΧ κι ας είναι ειλικρινής η προς Αυτόν λατρεία σου.

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾

3. Πράγματι, η καθαρή (ειλικρινής) θρησκεία πρέπει να είναι μόνο προς τον ΑΛΛΑΧ. Κι εκείνοι που πήραν άλλους προστάτες αντί τον ΑΛΛΑΧ λένε: "Δεν τους λατρεύομε παρά μόνο για να μας φέρουν κοντά στον ΑΛΛΑΧ". Ο ΑΛΛΑΧ

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾